

ABOUT THE AUTHOR

Dr. Knarig Boyadjian, born in Beirut, Lebanon, is an American citizen and a member of the National League of American Penwomen. She is voted The Woman of Achievement in the state of California Conference for 1984-85. She is the recipient of many awards for poetry. Two volumes of her work have been published. Twelve of her poems have been recorded, together with her musical compositions, by Aquamarine Records.

She is of Armenian-Assyrian heritage and is the granddaughter of the famous Assyrian poet, Ashur Yoosuf. In the Sixth World Congress of Poets held in Madrid, Spain, she received an honorary doctorate in literature, and another D. Litt at 7th W C P in Morocco.

A Dame of Malta, Dr. Boyadjian is also an accomplished chanteuse with four albums to her credit. Her musical composition "Drink From My Cup" won the first prize from the Manuscript Club of Los Angeles. As wife, and the mother of three children, she is a resident of Los Angeles, California.

Bonnie White

వ్యవధి లేదు

ఆంగ్ల మూలం : డా. నారిగ్ బొయాడ్జియాన్

తెలుగు సేత : డా. జె. బాపురెడ్డి

THERE IS NO TIME

English Original : Dr. KNARIG BOYADJIAN

Telugu Translation : Dr. J. BAPU REDDY

Published by

Sukhela Niketan — Hyderabad — India

THERE IS NO TIME

By

Dr. KNARIG BOYADJIAN

Translated into Telugu

VYAVADHI LEDU

By

Dr. J. BAPU REDDY

World Copyright : 1985

By

Dr. Knarig Boyadjian

2924 St. George St.

Los Angeles, CA 900 27

USA

July, 1985

Price : Rupees 25 ; US \$ 5

Cover Design : Bali

Published by :

Sukhela Niketan

I. C. 85, Irram Manzil Colony

Hyderabad - 500 004

India

Printed at :

Don Bosco Technical School Press, Ring Road, Guntur - 7.

అంకితం

ఉత్తర అమెరికాలో నివసిస్తున్న
తెలుగువారందరికీ

భారత-అమెరికా ప్రజల మధ్య
స్నేహోపాయంగా

1985 జూలై 5-7 వరకు లాసాంటోస్లో జరిగిన
బడవ ఉత్తర అమెరికా తెలుగు
మహాసభల సందర్భంగా వమర్పించబడినది.

DEDICATED

To

Telugu people living in North America
on the occasion of the 5th North America
Telugu Conference held
at Los Angeles during 5-7 July, 1985,
as a token of friendship between
the people of India and America.

Foreword

Knarig's is overhead poetry in meridian.

They are not just emotions recollected in tranquility but they become blood in her veins, burgeoning into many-splendoured verses with unique word-combinations. The senses are forced into paroxysms of action. With supreme confidence and knowledge, she attains the unknown. Images of sub-surface, surface and over-surface coalesce, and crossing frontiers of verbal exuberance, Knarig achieves a voice, a rhyme, and memorable lines. As such, each poem is a message to the world.

In the poem "THERE IS NO TIME" she asserts that the soul is :

"The breath of each second that God exhales for man"... "The land is pregnant. It has no time. It is the coming birth."

"And if man will strangle the air,
That birth will breathe
In another realm."

She feels :

"The magnet of my light brings
Spaces closer to purify each second
Mass destructive thoughts of live worlds
And bring them toward the blue
And its essence, the love blood."

She sings the enchantment of centuries. She sings when rivers pour into the sea. She sings when the sun warms the heart of the Universe.

She sorrows when the world is crossing itself :

"Tempestuous whirlwinds,
Galloping.
Strike each other,
Passing through windows
Where people...
Torture each other...
As if the world is preparing
A funeral parade."

The word "SEVEN" haunts her like passion. She chirps :

"By the desires of seven skies,
Seven birds in veils
Visited the Earth...
Gathered the people of all nations,...
All worked together, reaped and lived
Under one Sun...
And the veils of those birds
Wound the thread that ties the world
And holds together the invisible net."

The poet travels toward the sky with a bucket of water
in hand to gather the light of the stars.

She pleads with the stars to flame on the road of her
child's dreaming soul. The doors of 'Seven Heavens' will
scatter diamonds on her path. From childhood days, she
hears the ceaseless melody of a Carousel, which she builds
and writes the feelings of many lives.

"We were turning toward Galaxies" where Angels
hear her up to "be high and bring others higher", and
today she sings :

"My Carousel is the well of the Creator
For digging together and pulling the rope
That brings beauty out of the veiled face of a rock."

1

Of a sudden she sings like Nobel-Laureate Rabindranath Tagore :

"The wounded echo
Of my lonely heart
Journeyed
A vast distance
Without returning."

Her last tear strangling the breath of her voice, she feels a presence tapping on the door of her heart.

Her poem "THE HONEYMOON" is exquisite. We are thrilled to read these magical lines :

"You,
As the night,
Held my burning stars
In your breast
And, like a meteor,
My sliding pulse arced
With my imagination into your bosom."

and Knarig reaches a new high in her last poem "THE MOTIONLESS TWINE" :

"Motionless,
I poured in ripples unending
My cup,
There where our
Fiery eyes,
And our hearts
Weaving in steps
To the motion of DNA,
Were picturing
The celluloid
Jell."

Really a poem to ponder.

Here are verses tongued with fire, spiralling beyond the veils of Great Afar.

This is a book which deserves, by its sheer thought content and universal appeal, rendering into all the languages of the world for the benefit of mankind. It is indeed gratifying that an excellent beginning has been made in this direction by translating the book into "Telugu", which is also popularly known as "Andhram", by Dr. J. Babu Reddy, one of the eminent poets of India. Alphabetically speaking, Andhras, the 60 million Telugu-speaking people of South India, have naturally the first claim for adopting this treasure of wisdom and vision. I congratulate my beloved friend, Dr. Reddy, for enriching Telugu literature with his translation of this immortal work and for dedicating the same to the Telugu people living in America as a token of Indo-American friendship on the occasion of the 5th North America Telugu Conference held at Los Angeles where, incidentally, Dr. Knarig herself is living. I also compliment the organizers of the conference for setting a laudable example of such cultural exchanges.

Dr. KRISHNA SRINIVAS

Editor-in-Chief,

POET (An International Monthly),

MADRAS, INDIA.

అనువాదానుభూతి

పూజ్యత అమెరికన్ కవయిత్రి డా. వారిగ్ బొయాడ్వీయాన్ వ్రాసిన అంగ్ల కవితా సంపుటి "There is No Time" ను తెలుగులోకి అనువదించుమని పూజ్యులు అంతర్జాతీయ అంగ్ల మాసపత్రికా ప్రధాన సంపాదకులు డా. క్రిష్ణశ్రీనివాస్ నన్ను ఆదేశించారు. అందుకు బాకున్న ఇతర అర్హతలు ఏవైనా, అమెరికాపాటు నాకూ గత సంవత్సరం మొరాకోలో జరిగిన 7వ ప్రపంచ కవుల మహాసభలో ప్రపంచ కళా సంస్కృతుల ఆకాడమీ వారు గౌరవ డాక్టరేటుపట్లాను ప్రధానం చేయడమే ప్రధాన అర్హతగా నేను భావించాను. అయితే కవిత్యం అనువదించడం అత్యంత ప్రమాద ప్రయాసంతో కూడుకొన్న పాపాసక్త్యంత్యం. అందుకే నేను ముందు భయ సందేహాలు తోనైనాను. కాని తీరా పుస్తకం చదివిన కొండీ డా. వారిగ్ బొయాడ్వీయాన్ వంటి మహోన్నత భావసంపన్నులు, విశ్వప్రేమైక దార్శనికులు సృజనాత్మక సాహిత్య ప్రేయులైన తెలుగు సాతక కోటికి సరిచయం చేయడం నా బాగ్యంగా తలచాను.

డాక్టర్ వారిగ్ గొప్ప కవితాకళా పారంగతురాలేకాక, అద్భుత సంగీతకళా వికారద కూడా. ఆమె సహజ మందర అంగ్ల శబ్దాకాలముండి జాలువారే ప్రజ్ఞాన జిజ్ఞాసోద్ధీర్ణ భావసరిమణులను తెలుగులోకి అనువదించడం ఎలా అవి గిజగిజలాడుతున్న

న్ను మొత్తటాడు అట్టియుడు అంగభాషా సాహిత్య కోవిదుడు శ్రీ. పి సత్య నారాయణగారు. వరే అనుకొని నేనూ అయిన కలిసి ఈ అనువాద సాగర మధనానికి ఉపకమించాం. అచ్చుతంతోపాటు పోలాపాలమూ బయటపడింది. ఈ అనువాదా లో గోచరించే సుగుణామృతం శ్రీ సత్యనారాయణగారి సహకార ఫలితం; దోషవిషం వాక్తిలోపగతం అవి గ్రహించగలిగారు. అందుకే పాఠకులు ఈ కవయిత్రి అనునమ భవ సౌందర్యాన్ని సంచూర్ణంగా దర్శించి హర్షించడానికి వీలుగా అంగ మాతృ కుతో పాటు నెలుగు అనువాదాలు ప్రక్క ప్రక్కనే ప్రచురించడం జరిగింది. తర్జు మాలో ఏదైనా లోటు పాటులు ఉంటే సహృదయ పాఠకులు సూచిస్తే తర్వాత ముద్రణలో సవరించుకుంటాము.

పూజ్యులు డా. కృష్ణశ్రీనివాస్ గారు పుస్తకానికి దేదీప్యమానమూ, గంభీరమూ యైన ఉపోద్ఘాతం వ్రాసినందుకు వాక్యతజ్ఞత తెలియచేస్తున్నాము. ఈ నా తొలిపుస్త కానువాద సాహసకృత్యానికి లోదానైన ప్రచురణకర్తలు సుఖేలా వికేతన్ వారికి ప్రత్యేకంగా అసంఖ్య ప్రధానకార్యదర్శిని శ్రీమతి కె. హైమవతిగారికి వాహ్పదయపూర్వక కృతాజ్ఞ కాంజలి. ముద్దుగా ముఖచిత్రం రచించిన ప్రఖ్యాత చిత్రకారుడు బాలికీ, ముద్రించిన రామానుజ ప్రింటింగ్ వర్క్స్, విజయవాడ వారికి, త్వరితగతినో ఈ పుస్తకాన్ని ముద్దుగా అచ్చుత్తిన డాన్ బోస్కో టెక్నికల్ స్కూల్ ప్రెస్ వారికి, విశమించ వలసిన విరామ నమయాన్ని ప్రచురణకార్య నర్యవేక్షణలో వెచ్చించిన సహృదయులు కె.కోటేశ్వరరావుగారికి తదితర మిత్రులందరికీ నా కృతజ్ఞతలు. భారత అమెరికా ప్రసార సంస్థాపాయనంగా ఈ సంపుటిని ఉత్తర అమెరికా తెలుగువారికి రస ఉత్తర అమెరికా తెలుగు మహాసభల ముఖంగా సమర్పించడానికి అవకాశం కల్పించిన మహా నలు విద్యాసాకులకు ప్రత్యేకంగా డా. రాఘవేంద్ర గి. ప్రసాద్ గారికి నా నమోవాకాలు. ముఖ్య, నాకీ విశ్వసాహిత్య బృందావన విహార సౌభాగ్యం సహించిన మహా కవ థి, విశాల భావనవైత్రి డా. నాటిగో బోయాద్రియా గారిని నా కృతజ్ఞతా నిర్భాగంపై నిలుపుకున్నాము.

డా. యాంజిల్స్.

1985

కె. బాపురెడ్డి

A WORD ABOUT TRANSLATION

My revered friend Dr. Krishna Srinivas, Editor-in-Chief of 'POET,' an international monthly, desired that I should translate the book of English poems "There Is No Time" written by an eminent poetess Dr. Knarig Boyadjian of U.S.A. Whatever may be my other qualifications for undertaking such delicate task, I felt the obvious qualification was my being awarded an honorary degree of Doctor of Literature, along with her, by the World Academy of Arts and Culture at the 7th World Congress of Poets in Morocco last year. However, translation of poetry is an extremely hazardous and arduous task. Therefore, I was overtaken by doubt and diffidence at the very outset. But as I started reading the book, I thought that it would be a great privilege and honour to introduce Dr. Knarig Boyadjian, a poetess possessing the wealth of noblest thoughts and a visionary of universal love, to the millions of Telugu readers who are the ardent lovers of creative and mystic literature.

Dr. Knarig is not only a great mistress of poetic art but also a remarkable luminary of music composition. Hence I was cogitating as to how to translate those fi from her spiritual and philosophical thoughts and glowing with her inherently beautiful English diction. But suddenly I got a pat on the back.

om my beloved friend and scholar in English language and literature Mr. P. Satyanarayana. Yes, we decided to undertake the translation together as if it had been the proverbial churning of the ocean in search of the divine ambrosia. We did find the nectar flowing out, but along with it the poison, too. The readers may kindly note that the merits in these translations are the outcome of the assistance I received from Mr. Satyanarayana, while the defects are the consequence of my own inability. However, to give the readers the benefit of total perception and joy of the inimitable style and beauty of Dr. Knarig's thoughts, the original English poem is printed along with the translation. Discerning and sympathetic readers may kindly point out the defects, if any, in the translations so that they could be rectified in the subsequent editions of the book, in all humility.

I am indeed grateful to Dr. Krishna Srinivas for writing a scintillating and profound introduction to the book. I also thank the publishers Sukhela Nikethan, particularly Smt. K. Hymavathi, General Secretary of the organisation, for lending their support in my first adventure of translating a book of poetry. I am also beholden to the cover-designer Mr. Bali and its printers, Sri Ramanuja Printing Works, Vijayawada, as well as the printers of the book, Don Bosco Technical School Press, Guntur, who did an excellent job at short notice. I would also like to record my appreciation for Mr. K. Koteswara Rao who willingly spent his leisure time in supervising the printing work. I am particularly grateful to the organizers of the 5th North America Telugu Conference, especially Dr. Raghavendra S. Prasad, for providing an excellent forum for presenting this book to the Telugu people living in America, as a token of mutual friendship of India and America. Finally, I adore Dr. Knarig Boyadjian, a poetess of celestial heights and a mother of mighty thoughts, on the top of the mountain peaks of my gratitude for giving me the experience of strolling in the immortal garden of universal literature.

J. Bapu Reddy

Los Angeles,
5-7-1985.

CONTENTS

1. For Each Particle Light——A Crystal Butterfly	1
2. There Is No Time	3
3. Transformation	5
4. The Eye	7
5. My Song	9
6. When the Bell Rang	11
7. The Mirror	13
8. The Difference of Worlds	15
9. Silent Is the Daunted Swallow	17
10. The Thread	19
11. A Preparation	21
12. The Horse	23
13. The Moving Breath and Brush	25
14. Competition	27
15. Everyone's	29
16. Only With Your Love	31
17. The Tears of Blinking Lids	33
18. For You, My Child	35
19. A Drop of Water	37
20. With Those Lights	39
21. Carousel of Achievement	41
22. My Prayer For You	43
23. The Wine of My Ripe Fruit	45
24. My Today	47
25. Aurora	49
26. The Echo of My Heart	51
27. The Traveler of My Life	53
28. Ships Passing by Night	55
29. The First Love	57
30. The Honeymoon	59
31. The Wedding of My Heart	61
32. The Motionless Twine	63

విషయాలు

1. ప్రతి కాంతి కణానికి ఒక స్పటిక సీతాకోకచియిక	2
2. వ్యవధి లేదు	4
3. పరివర్తనం	6
4. నక్షత్ర నేత్రం	8
5. నా నాట	10
6. గంభీర మ్రోగినప్పుడు	12
7. అద్దం	14
8. లోక లోకాంతరం	16
9. బెదరిన కోకిల ఘోషమోయింది	18
10. దారం	20
11. భన్నాహం	22
12. అక్షయం	24
13. వైరన్య వర్ణ వాక్ చిత్రాలు	26
14. స్పర్శ	28
15. ప్రతి ఒక్కరిది	30
16. పీ ప్రేమే ఆదారంగా	32
17. రెపరెపలాడే రెప్పల కన్నీరు	34
18. ముద్దు విక్ట ! వీకోసం	36
19. ఒక్క నీటిబొట్టు	38
20. ఆ ప్రథమకో	40
21. విజయ వర్ణచక్రం	42
22. నా ప్రార్థన వీకోసం	44
23. నా మండిన ద్రాక్షపలాసవం	46
24. నేను నాది	48
25. అరుణోదయం	50
26. ఎడ మారుదొడ	52
27. నా ప్రయత్న బాటసారి	54
28. రాత్రినేక తరిలిపోయే వాకలు	56
29. తొలి పంపు	58
30. కోదన హేల	60
31. నా హృదయ కల్యాణం	62
32. విక్రమ నిందిం	64

THERE IS NO TIME

వ్యవధి లేదు

FOR EACH PARTICLE LIGHT—A CRYSTAL BUTTERFLY

My soul, gazing at flowers,
Sniffed their essence and became
A crystal butterfly soaring in nature.
Wherever she stopped, she belonged
In their colors because of the rainbow
That clothed her inner garment.

My soul carried the red rose
Soaked in the red of my heart
Whose thorns would be cleansed
There with my blood, and mingling become
Two feelings in the veins giving birth
To a child, warm and authentic.

My soul chose the violet,
Following her humbleness and beauty
To enter the altar of her own temple
Of wine and bread laced with light.
That she would be transformed
As perfect love for each particle light.
My love is praying.

ప్రతి కాంతి కణానికి

ఒక స్పటిక సీతాకోక చిలుక

నా ఆత్మ

పూను అలలోకినూ

వాటి సారాన్ని పేల్చుకుంది

ప్రకృతిలో ఎగిరిపోయే

స్పటిక సీతాకోక చిలుకగా

వరివర్తనం చెందింది—

ఎక్కడ అగిలే అది

అక్కడి రంగుల్లోనే కలిసి పోయింది

ఎందుకు అంటే

దాని అంతరంగం

వారివిల్లే అయినందుకు.

నా ఆత్మ

నా హృదయగారుణిమలో తడిసిన

ఎర్ర గులాబీని భరించింది

దాని ముండ్లు కూడా

నా రక్తంలో పరిశుద్ధపరాలాయి

అవి నా రక్తనాళాలలో కలిసి

రెండు అనుభూతుల్ని

వెచ్చవైన స్వప్నమైన ఒక శిశువును ప్రసవిస్తాయి.

నా ఆత్మ

ఊదారంగు పువ్వునే ఎన్నుకుంది

దాని అణకువనూ అందాన్ని అనువరిస్తూ

కాంతిలో కమనీయమైన

సిండిర్బా-నీయూషాటున్న

తన మందిరపు పూజా వీకమే చేరటందుకు

అందుకే,

ప్రతి కాంతి కణానికి

పరిపూర్ణ ప్రేమమూర్తిగా

నా ఆత్మ వరివర్తనం చెందాలని

నా ప్రేమ ప్రార్థిస్తున్నది.

THERE IS NO TIME

The sky and nature are ashen;
With hair whitened
By pain that ages,
They come to the Gate of The Soul
To advise each child of this Earth.
To whom you are a mother.
Souls do not have color
But have love.
They are the breath of each
Second that God exhales for man.
The land is pregnant.
It has no time.
It is the coming birth;
And if man will strangle the air,
That birth will breathe
In another realm.
The waves of its pain
Will come to cleanse the impurities
For souls who feel the need
Of a clean land.
It is the pain who cries.

వ్యవధిలేదు

అకాశమూ ప్రకృతి

పాలి పోయాయి

వయసు మళ్ళుతున్న బాధతో

వాటి తలలు నెరిసి పోయాయి

అవి

అత్మద్వారం దగ్గరకు వస్తాయి

నీవే మాతవైన

ఈ పుడమి మీది ప్రతి బిడ్డకూ

హితబోధ చేయడానికి—

అత్మలకు అనురాగం తప్ప

రంగు లేదు

అవి మునిషికోసం దేవుడు వదలే

అనుక్షణపు ఊపిరులు.

ధర్మితి గర్భం ధరించి ఉంది.

వ్యవధి లేదు

జననం జరగవలసి ఉంది;

మునిషి వాయువు గొంతు పిసికోత

ఆ పుట్టుక మరో నీమలో

ఊపిరి పోసుకుంటుంది

నిర్మలమైన ధర్మితి కావాలని

పరితపించే అత్మలకోసం

కాలుష్యాలను కడిగి వేయడానికి

ఆ బాధ తరంగాలు తరలి వస్తాయి.

మరి బాధేకదా రోదించేది !

TRANSFORMATION

A stonecutter, a lumberjack
And a student came together
In a park. Sharing bread and wine.
They discussed everyday affairs.
"Where are we going?"
"Every day doing the same thing."
"It's monotonous."
They decided, for a little while.
To go higher and look
From that level
At their possibilities.
Putting their minds together
With the feeling of a soul in flight
Like eagles they began to fly
To unlimited Mystic height
Where they decided to blend
Feeling with mind.
The stonecutter with his sculpturing.
The lumberjack with his violin.
The student with his poetry
Transformed—Yes
Civilization.

పరివర్తనం

రాళ్ళ కొట్టేవాడు

కలవ నరికే వాడు

చదువుకునే క్షురవాడు

ఈ ముగ్గురూ

పొర్క్కులో కలుసుకున్నారు.

అన్న పానీయాలుకీనంచుకుంటూ

నిత్య వ్యవహారాలు చర్చించారు;

"మన గమ్యం ఏమిటి?"

"చర్చిత చర్చణం."

"అంతా విసుగ్గా ఉంది."

కాసేపు పైకివెళ్లి, అక్కడి నుంచి

వాళ్ళకున్న అపకాలాను పరికించాలని

నిశ్చయించుకున్నారు-

వాళ్ళ మనసుల్ని

ఎగవీ పోతున్న ఆత్మానుభూతితో బట్టేసి

అనంత ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞాన శిఖరానకు

గరుడ వెకుల్లాగ ఎగవీ పోపాగారు

అక్కడ

వారు అలోచనమూ అనుభూతివీ

మేళవించాలని నిశ్చయించుకున్నారు.

అప్పుడు

నట్టి రాళ్ళ కొట్టేవాడే తన అద్భుత శిల్పంతో

కలవ నరికే వాడే తన కమనీయ నీలతో

చదువుకొనే వాడు తన చైతన్య కవితతో

నాగరికతను మార్చి మోరు

నిజమైన పరివర్తనం గొచ్చారు.

THE EYE

I am the eye whose existence
Is in a blue star.
Sleep is my creation
For your rest, and my vigil.
I remain unshakable.
The magnet of my light brings
Spaces closer to purify each second
Mass destructive thoughts of live worlds
And bring them toward the blue
And its essence, the love blood.
My pupil's diamond cuts
With streams of light that pierce
The mud by their infinity whose
Presence was never created
But existed, whose
Tattoos were stamped on the image
Of your soul's mouth whose word
Is the same, the day of birth
And death, but whose tears
Were only with the coming
Experience of birth
And the test of obedience.
I am the eye of the blue star.
My aliveness is your pulse.

నక్షత్ర నేత్రం

నీలి నక్షత్రంలో అస్తిత్వం కలిగిన
నేత్రాన్ని వేసు.

నీ విశాంతి కోసం

నా మెలకువ కోసం

విదను సృష్టించాను వేసు.

విశ్వరంగా విలిచి ఉంటాను వేసు—

నా కాంతి అయస్కాంతం

అంతరాలను తగ్గిస్తున్నది

సజీవలోకాలను పర్యవేక్షనం చేసే

అలోచనలను

అనుక్షణం ప్రభాకరం చేసి

నాటివి విశాల నీలిమం చైత్ర

తల్పారమైన ప్రేమరక్తంచైత్ర వడిపించడానికి.

నా ఓనీవికా వ్రణం

అనింతత్వ కాంతి ధారలతో

మట్టిని చీల్చుకు పోతున్నది;

ఆ కాంతి ధారలు

స్వయంభువులే కాని సృజించబడ్డవికావు;

నాటి గుర్తులు

నీ అత్మ ముఖంమీద ముద్రితాలు;

ఆ ముఖం

జననంలోనూ మరణంలోనూ

ఒకే మూట పలుకుతుంది;

కాని

ప్రాప్తిచే జన్మానుభూతి కారణంగానూ

విధించిన ఓదేయతా పరీక్ష వల్లనూ

జిప్సీలు కారుస్తుంది.

నీలి నక్షత్ర నేత్రాన్ని వేసు

నా చైతన్య వాదమే

నీ నాకీ స్పందనం.

MY SONG

I sing when the rivers
Pour into the sea.
I sing their mingling.
I sing when the zephyrs
Caress with Love
The leaves of trees.
I sing with the birds
Greeting with songs
The arrival of spring.
I sing at the beauty
Of flowers when they
Put out their fragrance.
I sing at the first hour
Of the breath of a child
As he rests in his mother's arms.
I sing when the sun warms
The heart of the Universe.
I'll sing when the world sings
The Song of Peace.

నా పాట

కడలి ఒడిలోకి నదులు
గలాలా చేరినపుడు
కంతం విప్పుతాను నేను
వాటి కలయికను
పాటల్ని పాడుతానునేను—

చెట్ల మీది అకులను
చిరుగాలులు
ప్రేమతో స్పృశించినపుడు
వరకించి పాడుతాను నేను—

ఆమవి అగమవాన్ని
పాటలలో వస్తుతించే
వక్షలలో గొంతు కలిపి
పాడుతాను నేను—

మనమవిస్సే,
మనతల తావులు పెడకల్లే
పూవుల అందాలను
అరిపిస్తాను నేను—

పుట్టిన తొలిగడియలోనే
తన తల్లి చేయల్లో పేడతీర్చుకొనే
వట్టిని చూచి పాడుతాను నేను—

బ్రహ్మాండపు గుండెకు
తానువు వెచ్చదనం అందిస్తే నేనో
పాడుతాను నేను—

నకలలోకం గొంతుల్ని
కాంతిగీతం అరిపించినపుడు
స్పృశించి
నేనూ పాడుతాను—

WHEN THE BELL RANG

When then the bell of my life rang.
I faced Truth before the open door
Of my Temple, led my feet
Toward the altar.

The great struggle of my
Unsuspecting mind shattered
My awakening knowledgeable soul
Which did not have time
To borrow words that could
Express him. My steps followed
The pilgrim's way, seeing
From afar the sparkling
Light of burners, a Prayer
Burning from the olive tree
Of my soul. A flood of words
Whistled in my mind's mute ear
Mingling with the flowing curves
Of my soul's waters, moving as
Two breaths touching each other
For the first time honeymoon,

groom's fingers removing
bridal veil; and desire,
The fire willing the first kiss.
Now with the pain of mother love
Touching her newborn child—the
Suckling voices murmur of hunger
Satisfied by mother's milk.

The aging grandmother's
Quivering voice prays
For her grandchildren. I see
The drop of
Witness for the prodigal soul
On the cross of his making.
Then crossing the rainbow
That has everywhere ornamented
The roaming of my wakening state
In a world of Love, I give Love
And inhale its essence as I go.
God is governing everywhere.

గంటు మ్రోగినప్పుడు

ఎప్పుడు నా బతుకు గంట మ్రోగిందో
 అప్పుడు తెరచిన నా మందిర ద్వారం ముందు
 సత్యం నాకు ప్రత్యక్షమైంది
 నా కాళ్ళను పవిత్రవేతం వైపు నడిపించింది.
 నా అవసరమైన మనస్సు జరిపిన పోరాటం
 నా ప్రబుద్ధ పరిజ్ఞాన ధరితాత్మను చెదరగొట్టింది;
 ఆ రైవాన్ని అభివ్యక్తంచేసి
 మూటలు వెతుక్కోవడానికి కూడా
 ఆ అత్మకు వ్యవధిలేవాయే—
 దప్పులలో దగడ్డగిత దీపకాంతులను చూచి
 అదే, నా అత్మ అనే అలివ్ వృక్షం నుండి
 ప్రజ్వలించే ప్రార్థనను చూచి
 నా అడుగులు యోగితి మార్గాన్ని అనుసరించాయి.
 నా అత్మ జలాల ప్రవాహపు మలుపులలో సమ్మిళితమౌతూ
 పలుకులవలన నా మనస్సు మూగవెలిలో ఈల వేసింది.
 ప్రసవధమ కోణవంతో
 రెండు శ్వాసలు వరవర్పరం వృద్ధిందివట్లు
 వరుచిచేత్తి వేళ్లు
 వరుపు మేలి ముసుగును తొలగిస్తుంటే
 రూలే కోరిక తొలిముద్దు అకించివట్లు
 ఆ రెండూ కదలి పోయాయి;
 ఈ మాత్ర ప్రేమావేదన పుట్టిన కిటుపును స్పృశిస్తుంటే
 తల్లిపాలు మ్రోతనే తీర్చుతిగే అజలివి
 ఆ పాలు కుడిచే చంటిపాన గొణుగు ప్రకటిస్తున్నది.
 వయస్సు మళ్ళితున్న అమ్మమ్మ కంపించే గొంతుక
 తన బొటాల కోసం ప్రార్థిస్తున్నది.
 తనకు తానే బాధలు కల్పించుకున్న సంజారాత్మను
 పరిశుద్ధం చేసే కారణ్య బిందువును మాళాను.
 అప్పుడు నా జ్ఞానదవృత్తిపరిభ్రమించే ప్రేమజగత్తులో
 ప్రతి చోటా సర్వాంశారాలు సంతరించే
 సత్సర్వదాపాన్ని దాటుతూ ప్రేమను ప్రవరిస్తూ
 తిరిగి దానిపారాన్ని సీల్చుకుంటున్నాను నేను పోషియే కొంది.
 దేవుడు సర్వాంతర్యామియై పరిపాలిస్తున్నాడు.

THE MIRROR

Today

In my room, looking at myself.

I recalled the first mirror of my infancy—

The face of my mother.

Which was entirely love:

The mirror of my adolescence.

Where my presence

Was merely curiosity.

In my youth.

By using others' eyes as a mirror.

I proved my beauty.

Mature.

I saw the beauty of nature

Reflected in my eyes.

But, in my old age,

Gathering all into my soul.

I found myself in the shadow of my mother.

అద్దం

వేడు

నా గదిలో

నన్ను వేసే పరికిన్నా

నా శైశవంలో

నేను తొలిపారి చూచిన

అద్దాన్ని స్మృతికి తెచ్చుకున్నాను—

ఆ దర్పణం

సంపూర్ణ ప్రేమరూపమైన

నా తల్లి మోము—

పిమ్మట

నా కౌమార్య ముకురం చూశాను—

అందులో నా ఉవితీ

శేవలం ఉబలాటమే—

యావనంలో

ఇతరుల కళ్ళే అద్దాలుగా చేసుకొని

నా అందాన్ని విరూపించాను—

పరిణత వయస్సులో

ప్రకృతి సౌందర్యం అంతా

నా కళ్ళలోనే

ప్రతిఫలించడం చూశాను—

మరి

నా వృద్ధాప్యంలో

సర్వం నా అత్తగారే సమీకరించి

నా తల్లి చాయలో

నన్ను వేసే కనుగొన్నాను.

THE DIFFERENCE OF WORLDS

I sing the enchantment of centuries,
A chain of souls, similar minds
Inseparably linked with Love;
And I shake myself that one ring
From this chain may bring out.
In a second, a revolt
From edifying ground against emptiness,
If people knew the difference
In the lives of worlds,
That unwinged souls, left free
In countries without purpose,
Roamed inhaling air
Without understanding
What the breath was for;
And we without air.
How shall we fly with our wings?
Without the push of that breath
Toward the Unlimited World,
The birthplace of our souls.
We circle the Pool, and only there
Do we see, behind the pot of dust
To the unreachable Potter.
There, we become nude. Shaking off
Heaviness of this dust, we breathe Eternity.
Prison is to roam only in our bodies.
Let our souls be free of weight. Only then
May we reconcile the difference of worlds.

లోక లోకాంతరం

తరతరాల నముల్లాపిన్ని
 పాటల్ని పాడుకుంటున్నాను
 సారావ్య మనస్సులనూ అత్మనూ
 విడదీయరాని ప్రేమ మూతంతో
 కూర్చిన పోరం అది;
 అందుకోని ఒక కొలికి పూసను
 నేను కదిలించి నేస్తున్నాను
 అధ్యాత్మిక వికసిత క్షేత్రముండి తక్షణమే
 శూన్యం మీద తిరుగుబాటు చేస్తుందని.
 వివిధ జగళ్ళవనాల మధ్య ఉన్నతేదా
 జనం తెలుసుకుంటే బాగుండేది—
 ఊపిరి వయోజనం ఏమిటో
 అర్థం చేసుకోకుండానే గలి నీలుస్తూ
 ఏ లక్ష్యమూ లేకుండా రెక్కలులేని అత్మలు
 దేశదేశాలలో పంచరిస్తున్నాయని
 తెలిసికొంటే బాగుండేది—
 మరి, ఏ గలి లేనిమనకు రెక్కలున్నా
 మన అత్మల జన్మస్థానమైన
 ఆ అవంత లోకం పైపు
 ఆ ఊపిరి గలి తోడ్పాటు లేకుండా
 ఎలా ఎగిసి పోయింది!
 సారెచుట్టూ పరిభ్రమిస్తూ
 అక్కడే ఆ మట్టిమంటం వెనకాల
 మనకు అందరాని కుమ్మరిని చూస్తాం.
 వచ్చిపై పోతాం మనమక్కడ.
 ఈ మట్టిమంటపు బరువును విడల్చి పారేస్తూ
 శాశ్వతత్వాన్ని శ్వాసగా నీల్చుకుంటాం.
 మనదేహాంశనే మనం పంచరించడం మనకు చేరదని.
 మన అత్మలు తారవిముక్తమై పోవాలి
 అప్పుడే మనం
 లోక లోకాంతరాన్ని సమన్వయ పరచగలం.

SILENT IS THE DAUNTED SWALLOW

The world is crossing itself.
Silent is the daunted swallow,
Its wings open
Like an umbrella without rain.
How will he know
The path of his migration?
In which direction
To build his nest?
On which quiet land?
Oh, the world is crossing itself.
Tempestuous whirlwinds,
Galloping,
Strike each other,
Passing through windows
Where people,
In the confusion of their minds,
Torture each other
With their deeds;
And the whistling of the wind
Pulling them down,
Ringing the bells
For the smell of death
As if the world is preparing
A funeral parade.
The waters of the sea
Change colors
With each new grief,
Strangling the fish
And with the tears
Of their cries,
Between the pain cracks
Of bloody rocks,
Come to be poured
On the surface of globe
To wash the thorns
And heal the wounds
Of the Earth.
Now, as the world
Retrieves what was lost,
The wings of the swallow
Rise from the ruins,
Calling the light,
Calling the green.

బెదరిన కోకిల మూగవోయింది

జగత్తు అభయం అడుగుతోంది
 బెదరిన కోకిల మూగవోయింది
 వాన లేవ్వకు పట్టుకున్న గొడుగులా
 దాని రెక్కలు విచ్చుకున్నాయి.
 నలస వెళ్లే మార్గమేదో దాని కెలా తెలుస్తుంది?
 ఏ దిశగా గూడు కట్టుకోవాలో?
 ఆ ప్రశాంత నీమ ఏదో?
 అయ్యో ఈ జగల్లే అభయమడుగుతోంది.
 యురూనిలావర్తాలు
 భీకరంగా దొడులీసగా
 వరస్పరం డీ కొంటున్నాయి;
 ఎక్కడ ప్రజలు
 తమ ముసుర్లో అయిముకున్న అయోమయంలో
 పొర్చిడ్డ వేష్టలతో
 ఒకరినొకరు వేదించు కుంటున్నారో
 అక్కడి టెటింలో నుంచి
 ఆ మడిగాదురు రులులు వేస్తూ
 దగామకు పీటున్నాయి
 సర్వం కూర్చి వేస్తూ,
 దుర్గందలందుర మృత్యువు కోసం
 గుడి గంటలు మ్రోగిస్తున్నాయి;
 సర్వజగత్తూ
 శ్మశాన యాత్రకువన్నెల్ల మౌతున్నట్లుంది.
 పొంగివచ్చే ఎరి దుఃఖవీణ
 చేసె గొంతులు పినుకుతుంటే
 వాటి చావుకేళం కప్పిపో
 కదలి పిటిరంగు మారుతున్నది
 ఆ ఏరు, కంటకాలను కడిగివేయడానికీ
 నేల గాయాలను మాన్పడానికీ
 బాధతో పగిలిపోయిన రక్తశిలల మధ్యనుంచి
 భూగోళం మీద పొంగి వడుతున్నది.
 తాను పొగట్టుకున్నదాన్ని
 తోకం తిరిగి పొందుతుంటే
 శిథిలం నుంచి లేస్తున్నది ఆ కోకిల రెక్కలు
 కాంతి కేవేమా. అకువచ్చను పిలుస్తూ

THE THREAD

By the desires of seven skies,
Seven birds in veils
Visited the Earth.
In a garden they gathered honey,
Hive and bees, made them talk with flowers,
Bonded rivers to seas
And stood on the rims
Like a rainbow singing the song of Unity,
Gathered the people of all nations,
Gave them the harvest seed.
All worked together, reaped and lived
Under one sun, the circle of Unity
Turning by the power of understanding;
And the veils of those birds
Wound the thread that ties the world
And holds together the invisible net.

దారం

సప్తాకాశం కోరికనై
మునుగు కప్పుకున్న
నవ్వు విహంగాలు
భూమిని సందర్శించాయి—
ఒక లోటలో
తేనెను, తేనె తుట్టెను, తేనెటీగలనూ
సమావేశ పరచాయి
పూలలో నాటిని మాట్లాడించాయి
సముద్రాలకు నదులతో బంధం వేశాయి
సమైక్యతా గీతం అలపించే
విదురంగుల ఇంద్రదానంలా అవి
దిక్కుకప్పుటంచుల మీద నిలిచాయి—
అన్ని జాతుల ప్రజల్ని సమీకృతం చేశాయి
వారికి
నంట విత్తనాలు పంచి పెట్టాయి—
అందరూ కలిసి కృషి చేశారు
అవగాహనా శక్తితో పరిశ్రమించే
సమైక్యతా చక్రంలా భావించే
సూర్యబింబం క్రింద—
ఆ పంటల మునుగులు
ఒక దారంగా అల్లు
ఆ దారమే
ఈ లోకాన్ని ఒకటిగా ముడివేస్తుంది
అగునంచని వలకు ఆదారమే
ఆదారమై
కలిసి -

A PREPARATION

Wet was my soul.
In a twilight atmosphere
Beyond the clouds.
Around me
Seven flowers bloomed
And,
One by one
Enfolded me
Within themselves.
And touched me
With their heavenly
Smelling dew.
The light was appearing to me.
I had no tears.
The shining restfulness
Within me
Moved the flowers
So that they bloomed
Again and again.
A celestial group guided me
In a predetermined direction.
There
We watched
Until the melting of candles
And after.
Words of prayer
Were placed within me :
"Obedience is the funeral of ego."
They wrapped me
With those candles.
In smoke of incense.
With melody of flute;
My soul was made to dance
Bundled in unlimited time.
Until the inflammation
Of the obstruction
Of my meditation showed.
In a half dream state.
They placed me as a foetus
In the womb of my mother.
Where the dust sheltered me
Until they pushed out
The torch
Whose light would never end.

సన్నాహం

నా ఆత్మ చెమరించింది

కారు మేఘాల కావల

సంధ్యాకాలి వాతావరణంలో—

నా ముట్టూ

ఏడు పూవులు పూకాయి—

ఒక్కటొక్కటిగా

అవి నన్ను తమలోకి ముడుచుకున్నవి

వాటి దివ్య సుగంధతుషారాన్ని

నాకు అందినవి—

అప్పుడు నాకు కాలి సాక్షాత్కరిస్తూ ఉంది—

నాకు కన్నీళ్లు లేచు—

దేదీప్యవ్రాసమై న వాలోని ప్రకాంత వికాంతి

ఆ పూలను పులకింప చేస్తూ ఉంటే

అవి మళ్ళీ మళ్ళీ వికసించాయి—

ఒక నాకలోక బృందం నాకు దారి చూపించింది

నిర్ద్గిత దిశలో—

అక్కడ, క్రొవ్వత్తి దీపాలు కరిగిపోసాగేదాక

కవిపెట్టుకొని ఉన్నాం — ఆ తర్వాత

"విదేయతే అహంకు అంతర్లక్ష్మీయ" అనే

ప్రబోధ ప్రవచనాల్ని వాలో విక్షిప్తం చేసి

వారు నన్ను ఆ క్రొవ్వత్తులలో కలిపి కప్పివేశారు—

అనంత కాలంలో మూటగట్టి

సుగంధ ధూపంలో వేణుగావ మాధుర్యంలో

నా ఆత్మను నాట్య మోదించారు

వాద్యావాసరోధాన్ని కార్చివేస్తున్న జ్వాలకవిసించేదాక—

అర్థ స్వస్థానవ్దులో

ఒక సిందంగా నన్ను నా తల్లిగర్భంలో ఉంచారు—

అఖండ ప్రభాకరిత జ్యోతిని వారు అవలికి తోసేదాక

నాకక్కడ ముట్టి ఆ కాయ మిచ్చింది.

THE HORSE

From a height with self-confidence,
A horseman came riding as
In a majestic parade, ruling his horse,
Seated as though on a throne.
The splended white horse, galloping.
Dashed from afar—with loyalty—
Even in the storm,
Carrying his honor on his back.

In silent admiration, my eyes
Followed horse and rider.
Matured desire raised me to a height,
To create my horse of life—
To restrain and ride with confidence
That the running miles of this world
Be my conquered land.

అశ్వం

ఉన్నచోన్నర శిఖరం నుంచి
 ఆత్మవిశ్వాసంతో
 ఆశ్వికుడొకడు అరుదెంచాడు.
 రాజశీవి ప్రదర్శనచో
 తన ఆశ్వాన్ని
 అదుపులో పెట్టి నడుపుతూ
 సింహాసనం మీద కూర్చున్నట్లు
 ఆ గుర్రం మీద కూర్చుని పచ్చాడు.
 అదుపులేని ఆ శ్వేతాశ్వం
 దాడు తీస్తూ

దశ్వాననుంచి దగానుకొని వచ్చింది.
 సంక్షోభ వాతావరణంలో కూడ
 స్వామిభక్తిని ప్రదర్శిస్తూ
 అతని ప్రతిష్ఠను
 తన వీపు మీద నిలబెట్టింది.

విశ్కర్ణ నీరాజనం పడుతూ
 ఆ ఆశ్వాన్ని ఆశ్వికుణ్ణి
 నా కళ్ళు అనుసరించాయి.
 పరివర్తమైన వాంఛ
 నన్ను ఒక దాస్యశాసకీ లేవనెత్తింది
 నా జీవితాశ్వాన్ని సృష్టించుకోవడం కోసం
 నిగవాంతో ఆత్మవిశ్వాసంతో
 దానిపై స్వరీచేస్తూ చేరినంత దూరం
 ఈ లోకం
 నా దిగ్విజయవీరుగా చేసుకోవడం కోసం.

చైతన్య వర్ణవాక్ చిత్రాలు

వా రక్షవళాల్లో
 జల్లుగా కురుస్తున్న వెలుగు
 చీకటిలో విశమిస్తున్నది;
 వా ఆత్మ
 ప్రేమ యాతికురాలై
 పొందర్యాన్ని ముఖమున కివ్వకొంటున్నది;
 ఆ పొందర్యం
 కాశ్యత సృజనశక్తిపరాన్ని పీల్చుకుంటూ
 అనుక్షణం ఆమెలోనే ఆవిర్భవిస్తున్నది—
 ఆ సృజన శక్తి
 రెండు నిరపేక్ష సంపూర్ణ ప్రేమలను సృష్టిస్తుంది;
 శ్రమోజ్జ్వలిత వాంఛలతో
 ఒక తల్లిగా-ఒక కవిగా మారిపోవాలనే
 వాటి నిగూఢ గంభీర్యములమైన
 మనోగతిని అనుసరిస్తుంది.
 వాటికోసం నేను కార్యే జీవించి
 ఈ లోకం మీద జీవన శీతలాలు చల్లుతుంది
 నిర్విరామంగా కాంతిచక్రం తిప్పుతుంది;
 ఆ చక్రం
 సర్వోత్కృష్టపరమైన
 చైతన్య వర్ణవాక్ చిత్రాలు సృష్టిస్తున్నది;
 అక్కడ
 అవంతమే ఆధారభూతమైన
 స్వార్థాత్రయాగంలో
 నేను
 అత్మ—ప్రకృతుల
 శరీర శబ్దాలను అవిచ్ఛిన్నపాటు
 ఒక తల్లిగా - ఒక కవిగా.

COMPETITION

I felt the movement of my body
Like a professional dancer,
Drunk with its own beauty,
Neglecting mind and soul.

Mind, always ignoring both,
Arrogant with knowledge,
Flying in philosopher's heaven,
Left soul and body.

Soul, sad for their conceit,
Longing for harmony,
Cried : "If I leave now,
Neither of you will exist.
I am Life, and you
Its shelter. Beauty matures
By moving together."

Competition was suddenly over
When the ego disappeared.

స్పర్ధ

మనస్సునూ ఆత్మనూ ఉపేక్షిస్తూ
వాదేహం

తన సొగసు చూచుకొని తానే మత్తెక్కి
నర్తనమే వృత్తియైన నర్తకిలా
ఊగాడదం నేను గ్రహించాను.

మనస్సు
విజ్ఞానంతో విరమింపగా
తార్త్విక స్వర్గంలో తేలిపోతూ
ఆత్మనూ దేహాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ
వాటిని వదిలి వేసింది.

ఆత్మ
దేహం-మనస్సు దురహంకారానికి విచారిస్తూ
వాటితో సామరస్యపాటే
తపాతపాలాదుతూ
“నేనే ఇది వెల్లడిచే
మీలో ఏ ఒక్కరూ మిగులరు;
నేను ప్రాణాన్ని
మరి మీరే దానికి ఆశ్రయం;
అందరం కలిసి మెలిసి ఉంటేనే
అందరి అందం అరికెయిల్లుతుంది” అంటూ
ఎరుగెత్తి పాచ్చరించింది.

అహం అదృశ్యమైపోగానే
అపొక్తుగా
స్పర్ధ అంతరించింది.

EVERYONE'S

Clouds are gathering seeds
Of this moment. It is raining.
It is raining. My past is
Sprinkling down in a fine mist;
Sombre memories, a melody
Ringing in my ear, sung by
Another in my past. Today,
It is singing within me.
That song was someone else's
And everyone's. Whole centuries
Have been played and set free
On the waves of life.
The durance of its traveling
Has no age. It meets a traveler.
Fills him with an agitation that
Stirs past and present memories;
That melody is the voice
Who invites death before the Truth.

పత్రి లక్ష్మిరీతి

ఈ వర్తమాన దీక్షాచతు
కారములు పేకరిస్తున్నవి.
కురుస్తోంది వర్షం
వర్షం కురుస్తోంది.
వా గతం
కోమల హిమకుషీరమ్మై
కురుస్తున్నది;
విషాదస్మృతులు
నాగతంలో ఎవరో పాడీత
మధుర మోహన గానంగా
వా వెలిలో మ్రోగుతున్నాయి.
నేడు
ఆ గీతం నాలో నివదిస్తున్నది.
ఆ పాట
ఏ లక్ష్మిరీతిలో అయినా
ప్రతి లక్ష్మిరీతి.
తాత్పర్యము క్రితినేసి
జీవనతరంగాల మీద వదిలేసిన
పాట అది.
దాని యగ్రతకు
కాల పరిమితి లేదు.
తాను ప్రతి జీవయగ్రతకును
కలుసుకుంటుంది;
అతనిలో అలలుడి లేసి
భగవద్వర్తమాన స్మృతులను రేకెత్తిస్తుంది;
సత్యాన్ని చేరేముందు
మృత్యువును అహ్వనించే వాణియే
ఆ ప్రాన్య సంగీతం.

ONLY WITH YOUR LOVE

Mother, only with your love
Have we held, for a moment,
This universe. Grief put on
Its farewell robes so that we
Were lightened, reaching
The heights, the Gate of God
Where the source of life
Flowing within us delivered
From shivering from inherited
Sins of the unknown past.

నీ ప్రేమే ఆధారంగా

అమ్మ !

నీ ప్రేమే ఆధారంగా

ఈ విశ్వాన్ని

క్షణకాలం

మాదనిపించుకున్నాం.

విషాదం

తన నీడోలు దున్నులు ధరించింది;

ఉన్నతోన్నతి రైన ద్వారం

చేరదావికి నీలుగా

మా భారం తగ్గించింది;

ఆ రైనద్వారం వద్ద

జీవన మూలశక్తి

మూల ప్రవహిస్తూ

మమ్ము కలుకంపం మంచి

తరితరాలుగా మాకు పంపిరింది

నీపాంపం

నిమిత్తుల్ని చేసింది.

THE TEARS OF BLINKING LIDS

I traveled
Towards the sky in the night.
A bucket of water in hand,
To gather
The light of your stars,
And I drank from its mirror
The tears of blinking lids,
And felt the grief of your heart
Dripping in their eyes
I rose in your spaces
To gather your will
With your harvesters.
I sifted the goodness
Of your seeds
On the sleeping womb
Beneath the veil of the world.
So that by its dryness
It would not burn
The heart of your sky.
I approached you
From your worried world
By turning to a love
In your palm,
To bring a smile
On the cheek of your soul.
That was the moment
The lamp of my birth
Was sparked by you.
Now it is I who sob.
The scenes of dust
Dispelling dust.

రెపరెపలాడే రెప్పల కన్నీరు

రాత్రివేళ

నేను నింగివైపు పయనించాను

నీ నక్షత్రాల వెలుగుల్ని

ప్రేగు చేయడానికి

వా తేలిలో నీటిపాత్ర వట్టుకొని;

ఆ నీటి అద్దంలో

రెపరెపలాడే రెప్పల కన్నీరు త్రాగాను;

ఆ చుక్కల కళ్ళలో

బొటబొట కారే

నీ పృథ్వీయావేదనను గ్రహించాను—

నీ నంట ప్రేగుచేసే వాళ్ళతో కలిసి

నీ సంకల్పాన్ని సేకరించడానికి

నీ రోదన కేదారాలలో తేలిపోయాను—

నీ నిత్యనాల వాణ్యతను

మహాతలపు మట్టి పొరల క్రింద విడిచి

గర్భకోశం మీద పరీక్షించాను

ఎండిపోయిన ఆ కడుపు

మండిపోయి

నీ అకాశపు గుండెకాయను

ఎర్రదీప్తవేయ కుండడాని—

నీ అంచేతిలో ప్రేమనై పోయి

నీ అత్మనదనం మీద

అనంద మందస్మితం వెలిగించడానికే

ఈ నీ వ్యాకులిత రోకంబుంది

నీదరి చేరాను—

ఆ క్షణమే

నీవు నా జీవిత జ్యోతిని వెలిగించావు

మరి ఇప్పుడు నిలవించేది నేను--

ధూళిని ధూళి దులుపుతున్న

దృశ్యాలివి.

FOR YOU, MY CHILD

When the morning dew descends
On your carnation, I will be there.
For your night of sweet sleep,
I will become the lullaby.
For your beautiful flying dreams,
I will be the pushing breath.
I will become the sweetness
And the love speaking as you too
Cares your child in your arms.
I will become the unseen power
To lift the burden of your pain.
I will be unlimited waves
Of happiness to keep your smile
Forever on your face.
I will be the dove who brings
The answer to your prayers
For you, my child,
My Life...

ముద్దుబిడ్డా! నీకోపం

నీ ఎరువు బుగ్గల మొగ్గల మీద
ప్రభాత సామలందువులు
రాలిసవ్వడు
వేనక్కడ ఉంటాను—
నీ మధుర స్మిత విభావరికి
మేమి లలిపాటవై పోతాను—
నీ ఉడ్డివ మందర వృష్టిలకు
సాహాయక ప్రాణవాయువువై పోతాను
నీ ఒడిలోని తిత్తను
నీవు
వలకరిస్తుంటే ముద్దాడుతుంటే
మధురిమగా ప్రేమగా
మారిపోతాను నేను—
నీ బాధ భారన్ని తొలగించడానికి
అగోచర శక్తివై పోతాను—
నిరంతరం
నీ మోముపై
దయోపరేఖలు నిలువడానికి
అనంతానంద బహులై పోతాను నేను—
నీ ప్రార్థనలకు
నివలాలు కొనితచ్చే
సామెతలు సమైక్యము
ఓ ముద్దుబిడ్డా! నీ కోపం—
నీవే నా ప్రాణం!

A DROP OF WATER

An empty pitcher in my hand,
I watch its spilled water—
Efforts of my dreams
Dissipated all in vain.
Lulling myself, I sing in my pain.
Offer me but a drop of water.
I thirst in sorrow.
My friend, I beg you,
My heart is burning,
An incessant furnace. Pass.
Pass me your pitcher full.
Then retrieve it.

Do not be negligent of me,
Let the rim of your pitcher
Approach my parched lips.
Abandon me not in the middle
Of both fire and pain.

My hopes have dispersed
With your vanished footprints;
And the stormy waves of my heart
Struggle with the brief moment
- At my command.

Now, forced to fill
The empty pitcher
With the deluge of my eyes,
A thirsting desire presents
My picture for you alone.

It is certain the pitcher
Will remain on the rim
Of the road I trod;
As this world whirls,
Our footprints will mingle.
You will know the ultimate
Thirst of everyone on Earth;
And I one of them.
Keep your heart aware and
The fountain of your love flowing
Generous as I to you...

ఒక్క నీటిబొట్టు

వాతేతిలో భారీ కూడా
అందులో నుంచి
ఒరికి పోయిన నీటిని పరికిస్తున్నాను—
కలల యత్నాల్ని
నిష్పయోగనమై వమ్మైపోయాయి.
నమ్మనేను దొర్ల కుంటూ
బాధాతననై పాడుకొంటున్నాను.
నా కొక నీటిబొట్టు అందించు—
నేను దప్పి గొన్నాను దుఃఖంతో.
నేనై! నివర్తిస్తున్నాను;
నా గుండె మందులోంచి అరచి కొరిమిలా.
అందించు, నీ నిండుకూడా నాకు కాస్త అందించు
తిరిగి తీసుకుందువుగాని తర్వాత—
నమ్మ ఉపేక్షించి ఉండకు
నా ఎండిపోయిన పెదాలను నీకూడా అంకు తాళి.
అనేమన-అగ్ని ఈ రెంటి మధ్య నన్ను వదిలేసి పోవద్దు.
నీ చెరిగిపోయిన అడుగుజాడల వెంట
నా అశలు చెదరిపోయాయి;
నా ఎడలో లేచిన కల్లోల తెరువాలి
నాకు మిగిలిన క్షణిక క్షణంతో పోరాడుతున్నాయి.
తల్పిళయంగా పొంగే నా బిప్పిటితో
నా భారీ కూడాను వింపుకోక తప్పడం లేనందున
ఆ దానపు కాంక్షయే నారూపంతో
నీకు మూతమే కవిసిస్తున్నది.
నేను వచ్చిన ఈ దారి అనుంన్నే
ఈ కూడా ఉండిపోతుంది- ఇది తథ్యం;
అయితే, ఈ లోకం గిరిగిరా తిరుగుతుంటే
మన పాదముదలు కలసిపోతాయి.
ఈ భూమ్మీద ప్రతి ఒక్కరి చిట్టచివరి దానం
నీవు తెలుసు కొంటావు-వారిలో నేనూ ఒకరిని.
నీ హృదయగాల్చి వెలిసితో ఉంచు;
ఉదారంగా నీ నేను ఉంటే జాతువారే
నేను నీకడకు పొగుతున్నట్లుగా—

WITH THOSE LIGHTS

My child, may stars and stars
Flame on the road
Of your dreaming soul.
From the doors of Seven Heavens,
May diamonds be scattered
On your path;
And with those lights,
May your shimmering dreams
Be transformed by
The beauty of Reality
On the throne of your Life.

ఆ ప్రభలతో

బిడ్డా!

కలలా గనే నీ ఆత్మ

వయనించే బాటపై

తెక్కలేని చుక్కలు

మిలమిల మెరయగాక!

నవ్వు స్వర్గవారాల నుండి

నీదారితో

రత్నాలు వెదజల్లుబడియుండుగాక!

ఆ ప్రభలతో

చకచికితమైన నీ స్వప్నాలు

నీ జీవితసంహసనం మీద

నత్య సౌందర్యోద్ధీర్త

రగానం పొందుగాక!

CAROUSEL OF ACHIEVEMENT

From my childhood until today,
I hear the never-ending melody
Of a carousel. I decided to build
The carousel of my life;
And the wheel which was turning
Within me to the four corners,
Where the empty seats were waiting,
Made me sit in each of them.
The loneliness of the carousel
Where the future was a null
Called me to invite the love,
The smile, the words and the sharing;
And I decorated the seats with them.
I brought the flute, inventing
Sweet melodies. Often I played
With the sound of running brooks.
The artist, with her brush in hand,
I asked to call the sunrise together;
And with the blood of a pen firmly held,
I was writing the feelings of many lives.
We were turning toward Galaxies
Where godly beings were pouring
The rain of the heart's nobility.
Around me were the friends I had gathered
And my soul was full with joy. Then
I heard the angels say, "Be high
And bring others higher." Today,
My carousel is the well of the Creator
For digging together and pulling the rope
That brings beauty out of the veiled face of a rock.

విజయ వర్ణచక్రం

వా బాల్యం నుంచీ నేటిదాకా

వింటున్నాను

వర్ణచక్ర నిరంతర మధుర నిశ్వాసం.

నేనూ నా జీవిత వర్ణచక్రాన్ని విర్మించుకోవాలని

నిశ్చయించు కున్నాను;

అయితే, నాలోనే ఒక చక్రం ఉంది

అది నాలుగు మూలలూ తిరుగుతోంది;

అక్కడ ఎదురుచూస్తున్న నాలుగు భారీ నీళాలమీద

నన్ను కూర్చోబెట్టింది ప్రతి ఒక్క దానిమీదా.

కూన్యమే భావంగా మిగిలిన ఆ వర్ణచక్ర ఏకాంతం

నన్ను ఆవేళించింది

మమతను, మందస్మితాన్ని

పలుకరింపునూ, సంచుకోలుతనాన్ని నీలుచుకుంటున్న;

అలాగే వాడిని ఆ నీళాలమీద అలంకరించాను.

నేనొక నేణువుని పట్టుకొని నచ్చాను రమణీయ రాగాలు వృద్ధిస్తూ.

జలజల పారే పెరియేళ్లతో కుతకలిసి

అలవోకగా ప్రేమగిందాను ఆ మురళిని.

కుంచె చేతపట్టుకున్న చితకారిణిని అడిగాను

ఇద్దరం కలిసి అరుగోదయాన్ని ఆహ్వానిస్తానూ అని;

గట్టిగా పట్టుకొన్న నా కంఠాని రక్తంతో

నేనేమో అనే జీవితానుభూతుల్ని ఉల్లేఖించసాగాను.

ఉడువతాలవైపు తిరిగిపోసాగాము మేము;

అక్కడ దివ్యమూర్తులు

హృదయోదాత్తశీలపర్వాన్ని కురిపించసాగారు.

నాకు కలిగిన సెచ్చెలులందరూ నా చుట్టూనేరి ఉన్నారు;

నా అత్త అనందభరితమై పోయింది.

“పైకిరా, అందరినీ అంతటా పైకి తీసుకరా”

అంటూ అవుడు దేవదూతలు ప్రవచించడం విన్నాను.

నేడు నా వర్ణచక్రం

ఆ నృష్టికర్త విశ్రితనిది;

దాన్ని అందరం కలిసికట్టుగా క్రచ్చుకొని

అవకుంతిత శిలామూలం నుండి

సత్యసౌందర్యాన్ని చేదుకుందాం.

MY PRAYER FOR YOU

I pray for you
For today, and tonight
For every footstep
Of my life
Until my death,
And beyond, behind my death.
I would take your burden
On my wings, take it so high
Behind the stars—that even
The shadow of it
Would not touch you,
And you would feel light.
From heights, I would send you
Blue to wear in its purity
With a new prayer
That you too
May one day send to another.
Yet, I am praying.

నా ప్రార్థన నీ కోసం

నీ కోసం ప్రార్థిస్తున్నాను
పగలూ రేలూ

నా జీవితపు అడుగుడుగునా
నేను మరణించే దాక;

మరి ఆవరి

నా మృత్యువు వెనకావరి
నీ బాధల బరువును

నా రెక్కల మీద మోసుకొని పోతాను
పైకి పైకి

ఆ నక్షత్రాల అవలికి—

ఎంత ఎత్తుకు ఎగిరి పోతానంటే

ఆ బరువు నీడకూడా

నీ మీద పడజాలదు;

ఎంతో తేలికపడిన

అనుభూతిని పొందుతావు

నీవు అవుదు.

ఆ దెన్నత్య శిఖరమంచి

నీలిమను నీకు పంపిస్తాను

దాని వైర్యల్యాన్ని నీవు ధరించడానికి;

“నీవు కూడా అలాగే

మరొకవాడు మరొకరికి పంపాలి”

అనే మరో ప్రార్థనతోపాటు

ఆ నీలిమను పంపిస్తాను.

కాని

ఇంకా నేను ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నాను.

THE WINE OF MY RIPE FRUIT

Tonight I drank pain
From the rim of your eyes
Where my stagnant blood mingled
And regulated the beat of love.
I felt, with the rain of your
Cloudy sky, the fainting——
The plea of burning candles
And the incense of your love altar.
The grief of immaturity made me
Walk from spring to summer. Now,
With the wine of my ripe fruit,
I come to age in your love barrel
So that every day of your life
You taste my love in sips.

నా పండిన ద్రాక్షఫలానమః

ఈ రేయి

నీ కమల అంచుల నుంచి

నేను బాధను పొనం చేశాను;

అక్కడ

నేరుకు పోయిన నా రక్తం

నా ప్రేమనృందవతో కలిసిపోయి

దాన్ని వియమబద్ధం చేసింది.

మల్బుగమ్మిన నీ అకాశం

నర్హిస్తుంటే

నేను పొందిన మూరసవతో

వెలుగుతున్న మై నవునత్తుల విశ్వస్తి

నీ వాత్సల్యసీత మగంధ ధూపం

నాకు అనుభూతమైనవి—

అపరిణతావేదన నన్ను

వసంతంనుంచి విదాహూనికి

వడిసిందింది —

ఇప్పుడు

నా పండిన ద్రాక్షఫలానవంతో

పరివక్త్యం కావడానికి

నీ ప్రేమ ఛాందంలోకి వచ్చాను

నీవు అనుదినం నీ జీవితమంతా

నా ప్రేమను అలతి అలతిగా

రుచి చూపిస్తావని .

MY TODAY

Today my lips still
Shivered
From the sudden visit
Of your zephyr caresses.
The melodies of your love rain
Melted the snow of my heart.
From afar, a bird trilled,
A bird trilled.

Today my lost spring
Clothed as a bud
Appeared.
So hot
Was the breath of my heart
That it quickened the bud.
And my lips, opened by you,
Kissed it,
Buried in the dream
Of magic leaves.

Today my heart
Caresses your rose,
Caresses your rose.

నేడు నాది

నీ కోమల చుంబనస్పర్శతో

నా అదరాలు

ఇంకా కంపిస్తూనే ఉన్నవి నేడు.

నీ ప్రేమ వర్ష వార్ష రాగాలాపాలు

నా హృదయమై పోయాన్ని

కరిగించి వేశాయి.

దూరాన

ఒక పురుగు ఎలుగిల్లింది

ఎలుగిల్లింది ఒక పురుగు —

నేను కోల్పోయిన మంతన

నేను

మొగ్గ రూపం దరించి ప్రత్యక్షమైంది.

నా గుండెగరి ఎంత వేదో

ఆ అరవిరి అత్యంత చైతన్యం వుంజుకుంది;

నీవు విప్పిన నా పెదాలు

మొద్దాడాయి దాన్ని.

మాంత్రిక వ్రత స్వప్నాలో

మొనిగిపోయిన ఆ కోరికాన్ని

నేడు నా హృదయం

నీ గులాబీని హత్తుకుంటున్నది

హత్తుకుంటున్నది నీ గులాబీని.

AURORA

At dawn, open
With hope, your feathered
Kisses caressed my eyes
And opened them.
In your arms the world
Was beautiful; I gazed
Into your essence
In the depth of your eyes.
You wanted, with the sun's rays,
To watch the games my face
Played with your heart. There
My hair spread like a fan
On your chest, I became
Coquettish, the slave of your love;
A love so sweet that I would
Turn to its warm breath the fruit
Of my flesh—and I knew I was prey
Of the hunter who took
Without breaking the wings of the bird.

అరుణోదయం

ఆశతో ఆరంభమైన
అరుణోదయంలో
నీ మృదులమైన ముద్దులు
నా కళ్లను అద్దీ తెరచాయి—
నీ పరిష్కంగా
లోకం నిండర్యోపేతమైంది;
నీ కళ్లలోతుల్లో
నీ సృష్టిమూలాన్ని చూశాను
తడకగా—

నా పదనం నీ హృదయంతో
అడిన కేళికీదల్చి
ఉదయభాస్కర కిరణాలతో
పరికించానుకున్నాను నీవు.
నీ ప్రేమదాసివై
వేచాడిన సరసపల్లాపాలలో
నా శిరోజాలు నీ వక్షం మీద
నీవెవలా వ్యాపించాయి;
ఆ ప్రేమ
ఎంతటి మధామధురమో!
నా దేహాన్ని ఒక వండులా
దావి కవోష్ణశ్యావ వైపు త్రిప్పాను—
రెక్కలు విరగొట్టకుండా
నక్షిని పట్టుకొనే వేటగానికి
నేను అహారం అయిపోయానని
తెలుసుకున్నాను.

THE ECHO OF MY HEART

The wounded echo
Of my lonely heart
Journeyed
A vast distance
Without returning,
As if my last tear
Had strangled
The breath of my voice.
In silence,
It was the agony
Of hope's lamp.
Suddenly,
You bore the tidings
Of your presence,
Incorruptible light,
When as a pilgrim,
You tapped on the door
Of my heart's cottage.

ఎద మారురొద

గాయవడిన

నా

ఒంటరి ఎద మారురొద
ఎంతో దూరం ప్రయాణించింది
తిరిగి రాకుండా,
నా ఆఖరి ఆశుబిందువు
నా గొంతు ఊపిరిని
నీనీకేసిందేమో!
నిశ్శబ్దంలో అది
నా ఆకాశస్వోలి ఆవేదన.
వంకిల పరవజాలని ప్రభవై
పాతాళుగా
నీ రాక తెలిపివు
తీర్థయాత్రకుడి వలె
నా హృదయ కుటీర ద్వారాన్ని
నీవు తట్టినవ్వుడు.

THE TRAVELER OF MY LIFE

I search you
So that I might share
The extent of my joys
And sorrows.
Like a river tumbling
Toward the sea.

I hold you
Until your warmth
Irrigates my desire
Like the sun
The heart of our land.
I love you
As the traveler
Of my dreaming life.

I follow you
As the night
Will pursue the day.
Till my lips
Touch your lips
Where love's silkworm
Nets the silk of our unity.

నా బ్రతుకు బాటసారి

పాగరం వైపు దొరలి పోయే
ప్రవంతిలాగ
విన్ను అవ్వేసిస్తున్నాను;
నా వెదాదానూ భేదాదానూ
నీతో పంచుకోవాలని
విన్ను గవేసిస్తున్నాను.
భానువు పుడమి గుండె వండించినట్లు
నీ ఆశ్చర్యతతో
నా అభీష్ట సిద్ధి కావించే దాక
విన్ను వదలను! వదలను!! వదలను!!!
కలలు కనే నా బ్రతుకు బాటసారిగా
విన్ను ప్రేమిస్తున్నాను.
పగటివి రేయి వెన్నంటినట్లు
విన్ను వేసు అనుసరిస్తున్నాను
నా మోవి
నీ మోవిని
స్పృశించే దాక
ఆ అధరాలపై
వలపుల పట్టుపురుగు
మన కూడలి పట్టుగూడు
అర్చి పెట్టేదాక!

SHIPS PASSING BY NIGHT

While stars twinkle
In celestial height,
People neglecting nature for the night
Enjoy themselves deep in the ship.
Ignoring struggles toward the waves,
With a great promise in its silence
In a majestic parade,
Without complaint the ship passes by night,
Passengers dancing on champagne
Forget their pain;
But carrying all those on its shoulders,
Vigilantly, the ship passes by night.
Those borrowed burdens are shared,
One by one, with its partner the sea
To smooth its will. While passing,
The ship flirts with night and sea.
Ships, similar by chance,
Like strangers occasion to meet,
Creak the wind moans through canvas
As ships give respect, passing in the night.

రాత్రివేళ తరలిపోయే నౌకలు

దూరాన దివ్యోన్మత శృంగారద
తారలు తళతళ లాడుతుంటే
రాత్రివేళ

ప్రకృతివట్ల విరగ్గడ్యం ప్రదర్శిస్తూ
నౌక అట్టుడుగున
వాళ్ళ వివోదిస్తున్నారు.

కెరటాలు పెట్టే ఇబ్బందుల్ని
వరక: చేయకుండా

తన మానంలో పామర్యాన్ని సూచిస్తూ
మహారాక్షసితో

ఏరోటూ లేట్లు

రాత్రివేళ తరలి పోతోంది నౌక.

మద్యం పేయించి నట్యం చేస్తూ
మరచి పోతున్నారు వాళ్ళ బాధల్ని
ఆ ప్రయోజనాలు.

కవి. వాళ్ళందరినీ జాగరూకతతో

తన భజనస్కందాలమీద మోస్తూ

రాత్రివేళ తరలి పోతోంది నౌక

అరువు తెచ్చుకున్న ఆ బతువుల్ని

తన జతకొద్దైన పోగునితో

ఒకటొకటి పంచుకుంటోంది

అతని మనసు నశవరను కుంటోంది.

తరలిపోతూ ఆ నౌక

రక్షిణితో నమ్మిడునితో

సరసిలాడుతోంది.

నౌకలు అవరిచితుర్లా

యాద్యచిప్రకంగా

కలిసికొంటాయి.

వాటి తెడవానల వందుల గుండా

క్లిరుమనే గాలి రోడ్లతో

ఒకదానినొకటి మర్యాదగా

పరికరించు కుంటాయి

రాత్రిపూట తరలిపోతూనే.

THE FIRST LOVE

In the beginning
Of your life's spring,
I brought jasmines, carnations
And waterlilies. I put
The bouquet in your hands.
They flourished with you—
The innocent flower of Spring
With your sweet, soft smile.

When I found you in that bouquet,
I felt the difference anew.
With your look of lighted beauty,
Rays beamed like burning stars.
I had not yet brought you my rose
So love would not speak
Too suddenly.

I want you to remain unreachable,
That only I may hold you,
My angel. I don't want other hands
On your lighted face. Let me
Approach you, the breath pulsing
In my chest, the warmth of my kisses
On your lips, the first love opening
The young doors of your heart.

తొలి వలపు

నీ జీవిత వసంతోదయంలో
మల్లెలు, మొల్లలు, కలువలు
కూర్చి నెచ్చాను.
ఆ పుష్ప గుచ్ఛాన్ని
నీ చేతికందించాను.
మధుర మంజార మందస్మితుడవైన
అరాయిక కుసుమ వసంతానిని నీవు;
నీతోపాటే ఆ ప్రసవాలూ
ప్రసవశిల్పాయి.
ఆ పూ గుత్తిలో నిన్ను చూచినప్పుడు
నీలో సరికొత్త మార్పు గమనించాను.
లేజరిల్లిన నీ ముషమ రూపంతో
మెరిసే నక్షత్రాలవలె
కాంతిపుంజం ప్రసరించింది.
అప్పటికింకా నేను గులాబీని తీసుకరాలేదు—
మరి ప్రేమ అంత త్వరగా అభివ్యక్తం కాదుగదా!
నీవు అందరాని వాడినిగా ఉండిపోనాని
నేను మాత్రమే నిన్ను పొందాలని
ఓ నా సొందర మూర్తి!
నేను ఆకాంక్షి న్నాను.
ప్రకాశించే నీ కాముపై
వరదాస్త్రాలు నహించను;
నన్ను నీదరి చేరవీ;
నా ఉరములో ఊపిరి ఉరకలు వేస్తుంటే
నీ పెదవులపై నా ముద్దులు వెచ్చదనం కురిపిస్తుంటే
నా తొలి సరిపు
నీ ఎడలోని క్రొత్త తలుపులు తీస్తుంటే
నీదరి చేరిన నన్ను.

THE HONEYMOON

You,
As the night,
Held my burning stars
In your breast
And like a meteor,
My sliding pulse arced
With my imagination
Into your bosom.
I was bursting
With the rapture
Of that embrace
In the moment
Of the honeymoon,
And seeing the turning
Of your mystical beauty
In which my wholeness
Was rolling.
Oh it was wet,
Tears of the body,
Enfolding each other,
We were swimming
As the lonely lovers
Of the universe.

కోభవ హేల

ర్కతి మాదిరి

నీవు

నా మెరిసే దృక్కుల చుక్కల్ని

నీ గుండెలో నిలుపుకున్నావు;

ఉల్కాపాతం వలి

జారిపోయే నా నాడి

రాసరేఖాసఖంబో

నా తిహితో పాటు

నీ హృదంతరాల వ్రాలిపోయింది.

ఆ పెరిరంభణ పరివశ్యంతో

నేను పొంగి పోసాగాను;

అవిష్కృత మౌతున్న నీ

మార్మిక సౌందర్యాన్ని దర్శిస్తూ

అందుచో నా నర్వన్యమూ దొరలి పోతుంటే

ఆ నా దివ్య కోభవ వేళ

నేను పొంగి పోసాగాను.

అహ! ఆ చెమ్మగింత!

ఆ ఒడలి తిప్పిరు!

ఆ అన్యోన్యాలింగనం!

విశ్వ ప్రేమితుల ఒంటరి అంటువోలే

మనం ఈదుకుంటూ పోయాం.

THE WEDDING OF MY HEART

It is night.
Three lanterns burn
Before a hanging wooden cross.
Kneeling I repeat
The prayer of my confession.
On my abstract journey.
The kiss that confronts
With my burning lips;
I spell out your name.
My heart, storm bitten
With your love's joy
Adopts your three syllables.
Holding them
Before the lanterns.
She marries them with my name.
It is wedding of my heart.
And my prayer
Is the witness of my lips
That secretly repeat them.

నా హృదయ కల్యాణం

అది రాత్రివేళ—

వెలుగుతున్నాయి మూడు లాంతర్లు
వ్రేలాడుతున్న కొయ్య కిలువ ముందు.

నోకరిల్లి వల్లించాను వేమ
యథార్థ ప్రకటనాత్మక కీర్తన.

నా భావనాత్మక యాత్రలో
అపించే నా మోవిపై

అద్దిన ముద్దెనరిదంటే

నీ పేరే చెవుతా !

నీ ప్రేమానందనంచలితమైన నా హృదయ

నీ అక్షరత్రయాన్ని స్వీకరిస్తుంది.

ఆ మూడు లాంతర్లు పసుక్షంలో

వాటికీ నా నామధేయానికీ

మూడుముళ్ళు వేస్తుంది.

అదే నా హృదయ కల్యాణం;

గుట్టుగా

ఆ అక్షరత్రయాన్ని వల్లించే

నా పెదవులకు

నా సంకీర్తనమే పాక్షి.

THE MOTIONLESS TWINE

I knew you.
With the tears of my joys,
I filled the cup of happiness
With love
In which I saw again
How each of our particle bodies,
Dancing in shivers,
Were attracted by the clay,
Proving the covering of the soul,
And wetted with sweat
Mingled passion.
There I saw
Our eyes
With ashening fire
Like the eyes
Of a peacock's tail,
Fan and close.
Motionless,
I poured in ripples unending
My cup,
There where our
Fiery eyes,
And our hearts
Weaving in steps
To the motion of DNA,
Were picturing
The celluloid
Jell.

నిశ్చల బంధం

నిన్ను నేనెరుగుదును.
 నా ప్రవేషాదాశువులతో
 నా అనంద చషకం వింపిను
 ప్రేమ పూర్వకంగా.
 మన ఇసుపురి నూళ్ళు శరీరాలు
 గుర్పాటుతో నర్తిమైన,
 అత్మాచారిదన విరూపణగా
 ముట్టచే
 ఎలా అకర్షితాలైనవాయో
 స్వేద సమ్మిలిత ఉదేళంతో
 ఎలా తడిసిపోయాయో
 ఆ ప్రేమలో మర్చి నేను తిలకించాను.
 విస్మయంతూ ముడుచుకుంటూ ఉండే
 నెమలి పించపు కన్నుల్లా
 విపురు గప్పిన విస్మయై
 మనకళ్ళ నా కగుపించాయి.
 నా అనంద చషకాన్ని
 ఎదగేగని అలలుగా ఒక బోళాను
 నిశ్చలంగా—
 మన ప్రవృత్తిక సయహాలూ,
 అనువంశిక వదార్థ గతికి
 అడుగులు అల్లుకునే మన హృదయాలూ
 ఎక్కడ
 జీవశక్తికణానుగుణ విస్మయ
 జీవవదార్థాన్ని చ్చి తిస్తున్నాయో
 అక్కడ
 ఒక బోళాను నా అనంద చషకాన్ని.

ABOUT THE TRANSLATOR

Dr. J. Bapu Reddy is an eminent poet of India writing mostly in Telugu, a language spoken by 60 million people of South India. He published 10 books of original poems including a book of English Poems "In Quest of Harmony". He won the prestigious award from Andhra Pradesh Academy of Literature in 1971. He was recently awarded the degree of Doctor of Literature (Litt D) HONORIS CAUSA by the World Academy of Arts & Culture at the 7th World Congress of poets held in Morocco. He toured extensively all over the world and was honoured in U.K. and U.S.A. He recites his poems beautifully and can often be heard on All India Radio and Television.

Dr. Reddy was born in 1936. He is a post graduate in Economics. He obtained a diploma in National Development from the Institute of Social Studies, the Hague. He is a member of the coveted Indian Administrative Service—presently working as Executive Director, Tobacco Board, India. He is an Indian Editor for Poet, an international monthly.

VYAVADHI LEDU

Dr. J. BAPU REDDY

PUBLISHED BY :

SUKHELA NIKETAN

I.C. 85, Irram Manzil Colony, Hyderabad-500 004